

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Guzun Ion

Judecători - Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Darii Vladimir* în numele inculpatului *Schița Igor*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Schița Igor XXXXX,

Termenii de examinare:

prima instanță: 07.03.2021 - 24.12.2021;

instanța de apel: 20.01.2022 - 25.10.2022;

instanța de recurs: 25.01.2023 - 21.06.2023.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 24 decembrie 2021, *Schița Igor* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la o pedeapsă de **3** ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la *Schița Igor* în folosul Statului cheltuielile judiciare privind efectuarea expertizei judiciare în sumă de 2 100 lei.

S-a recunoscut dreptul la acțiune civilă a lui *Gheorghiuța Ina*, cuantumul căruia urmează a fi stabilit de către instanța civilă.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, **Schița Igor**, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu alte persoane la moment nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul de cupiditate, în perioada de la data de 22.06.2020 până la data de 25.06.2020, la o oră nestabilă la moment, prin forțarea geamurilor din termopan, au pătruns în locuința cet. XXXXX, a.n. XXXXX, amplasată în satul XXXXX, de unde pe ascuns au sustras: un notebook de model «Toshiba», în valoarea de 4000 lei; un ferestruu mecanic de culoare neagră, cu ecusoane de culoare galbenă, fost în folosință, în valoarea de 1200 lei; un ferestruu unghiular de marca «Parkside», de culoare verde, nou, în valoarea de 600 lei; un acumulator de la automobil, compatibil cu cel de marca și model «XXXXX», în valoarea de 1000 lei; o șurubelniță electrică, de culoare verde, cu baterie, în valoarea de 700 lei; o geantă din piele culoare neagră combinat cu material negru cu sur, cu chei pentru reparația auto, în valoarea de 800 lei; un burghiu electric de culoare neagră, în valoarea de 700 lei; o pompă auto electrică de culoare neagră combinat cu sur, cu geantă din material de culoare neagră, în valoarea de 500 lei; un cric auto hidraulic, de

culoare neagră, în valoarea de 300 lei; o mașină de frezat de model «Gemei», în valoarea de 200 lei; cauzându-i astfel părții vătămate o daună în proporții considerabile în sumă totală de 10.000 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului *Schița Igor* au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c) și d) Cod penal, conform semnelor calificative – ” *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* ”.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul *Racoviță Ion* în numele inculpatului *Schița Igor*, a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în legătură cu lipsa elementelor infracțiunii.

3.1. În motivarea apelului declarat, a menționat că, vinovăția lui *Schița Igor* nu a fost dovedită în cadrul ședinței de judecată și nici o probă invocată de către partea acuzării nu a demonstrat vinovăția acestuia.

A atras atenția că, sentința se bazează pe un corp delict și anume fragmente de longeron interior din partea stângă (pasager) a automobilului de model XXXXX și două fixatoare confecționate din metal și masă plastică care anterior au constituit un tot întreg cu fragmentul din masă plastică de culoare neagră, unde este indicat codul XXXXX.

A invocat că, automobilul indicat nu-i aparține lui *Schița Igor*, dreptul de proprietate deținându-l *Chirița Simion*.

A considerat că sentința se bazează pe presupuneri, unde cu certitudine nu a fost dovedită vinovăția inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2022, apelul declarat s-a respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, prima instanță a judecat cauza sub toate aspectele circumstanțelor de fapt și de drept, complet și obiectiv a apreciat probele administrate, și întemeiat a ajuns la concluzia că, fapta penală de furt a fost comisă de inculpatul *Schița Igor* și corect a fost încadrată juridic în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, după indicii calificativi - ” *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* ”.

La fel a constatat că, probele au fost cercetate în ședința de judecată de către prima instanță, cu respectarea prevederilor art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, astfel confirmându-se vinovăția lui *Schița Igor* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2), lit. b), c), d) Cod penal.

Cât ține de pedeapsa stabilită de către prima instanță, instanța de apel a considerat-o legală, echitabilă, întemeiată și proporțională faptei infracționale.

Astfel, pedeapsa de închisoare în raport cu circumstanțele faptei și personalitatea inculpatului *Schița Igor* este una proporțională.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei, prima instanță a dat deplină eficiență art. art. 2, 7, 61, 75-78 și 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, prin ce se denotă, circumstanțele cauzei, trecutul infracțional și personalitatea inculpatului *Schița Igor*.

Din considerentele cauzei și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a aplicat inculpatului *Schița Igor* o pedeapsa sub formă de închisoare.

La individualizarea pedepsei cu închisoarea, instanța de fond a reținut în sarcina inculpatului *Schița Igor* și a luat în considerație prevederile art. art. 2, 7, 61, 75-78, 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, ținând astfel cont de gravitatea infracțiunii comise

(infrațiune mai puțin gravă), motivul și scopul acesteia, de personalitatea celui vinovat (prezența anterioarelor condamnări penale, inclusiv similare, lipsa evidenței la medicii narcolog și psihiatru), de lipsa circumstanțelor atenuante, nerecunoașterea vinei, necontribuirea la descoperirea infracțiunii, nerecuperarea pagubei și celelalte împrejurări individuale ale cazului.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, avocatul *Darii Vladimir* în numele inculpatului Schița Igor, invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei, cu rejudecarea cauzei conform procedurii primei instanțe prin care inculpatul să fie achitat în săvârșirea infracțiunii imputate din motiv că acesta nu a comis fapta infracțională.

5.1 În motivarea recursului, a menționat că, nu este de acord cu soluțiile instanțelor de fond, deoarece vinovăția a fost bazată pe presupuneri.

Invocă că, la Schița Igor nu au fost depistate careva bunuri sustrase de la partea vătămată și nu sunt careva probe ce ar demonstra că în automobilul acestuia au fost depozitate și transportate careva bunuri sustrase.

Consideră că, instanțele de fond, în corespundere cu art. 95 alin (2) Cod penal, trebuiau să-l libereze de executarea pedepsei pe inculpat.

La fel, indică că, instanțele din oficiu urmau să examineze și posibilitatea aplicării art. 2 alin. (4) al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

6. Împotriva recursului, procurorul în secția judiciar penală, *Guțan Pavel*, a depus referință prin care solicită inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.*

Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se constată că, partea apărării face trimitere la temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, considerând că, instanțele de fond au comis erori grave, recunoscându-l vinovat pe Schița Igor de comiterea infracțiunii imputate acestuia.

Astfel, din alegațiile transpuse în conținutul recursului, Colegiul penal le atribuie temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală - care stabilesc că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În continuare, Colegiul penal, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că

instanța de apel la examinarea cauzei a respectat cu strictețe prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Prevederile art.414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, *că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeuriile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Instanța de recurs reiterează că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Colegiul penal menționează că, aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - *ce nu corespund conținutului factual a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.*

Astfel, Colegiul penal apreciază critic argumentele recurentului, precum că, concluziile instanțelor de fond asupra vinovăției inculpatului sunt sprijinite pe interpretarea unor circumstanțe fără a oferi o explicație întemeiată pe probele puse la baza sentinței de condamnare.

La caz, Colegiul penal menționează că, principiul contradictorialității în procesul penal este privită ca o valoare juridică, care face parte din garanțiile care asigură realizarea dreptului la un proces echitabil, drept consacrat în art. 6 CEDO.

Mai mult, principiul contradictorialității se află într-o strânsă legătură cu principiul egalității armelor, ca părți ale dreptului la un proces echitabil și implică dreptul fiecărei părți de a lua cunoștință cu toate actele cauzei, într-o procedură contradictorie care să nu o plaseze pe vreuna dintre părți într-o situație dezavantajoasă, în scopul păstrării justului echilibru între părți.

Din aceste considerente, Colegiul penal constată că, instanțele de fond în cadrul examinării cauzei penale, au respectat cu strictețe atât normele procesual penale (art. art. 24, 26 Cod de procedură penală) ce vizează respectarea principiilor de drept, cât și în sensul art. 6 CEDO, soluționând cauza în prezența avocatului inculpatului și în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, care prin hotărârile pronunțate nu au adus atingere intereselor justiției.

La caz se constată că, atât prima instanță, cât și instanța de apel, urmare examinării cauzei au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, unde probele au fost cercetate sub toate aspectele prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și corect au încadrat juridic acțiunile lui *Schița Igor* în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, după indicii calificativi - ” *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Din aceste considerente, Colegiul penal reține că, vinovăția inculpatului *Schița Igor* a fost demonstrată prin: *declarațiile reprezentantului părții vătămate XXXXX, declarațiile martorilor; XXXXX și pe probele scrise: procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică, acțiune procesuală efectuată la 29.06.2021, Procesul-verbal de cercetare*

la fața locului cu planșa fotografică, acțiune procesuală efectuată la 29.06.2021, Extras web, conform căruia piesa cu nr. original XXXXX, constituie garnitură decorativă a longeronului interior din față de la automobilul de model "Honda Civic", Proces-verbal de examinare a obiectului din 03.08.2020, Ordonanță de ridicare din 14.09.2021, Proces-verbal de cercetare la fața locului din 24.09.2020, Procesverbal de examinare a obiectului din data de 24.09.2020, Raport de expertiză judiciară traseologică nr.34/12/2/-R-1061 din 04.11.2020, Ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 19.11.2020 și Proces-verbal de efectuare a experimentului din 21.12.2020.

Astfel, la cauza dedusă judecății, Colegiul penal nu a stabilit careva erori de drept, or, din conținutul deciziei recurrate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel, menținând sentința primei instanțe privind condamnarea inculpatului *Schița Igor*, în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c) d) Cod penal, la o pedeapsă de 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor art. 430, pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină, *conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.*

În aceste condiții, Colegiul penal conchide că, din solicitările recurentului din recurs, se atestă că acesta pledează pentru achitarea inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate de art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal din motiv că fapta nu a fost comisă de către acesta, fără argumentarea, motivarea poziției abordate, acestea căpătând forma unor alegații declarative.

Mai mult ca atât, Colegiul penal a constatat contrariul alegațiilor descrise în recurs în baza probelor mai sus menționate.

Referitor la alegațiile din recurs prin care s-a indicat și faptul că, instanțele de fond, în corespundere cu art. 95 alin (2) Cod penal, trebuiau să-l libereze de executarea pedepsei pe inculpat, și urmau să prevadă și posibilitatea aplicării art. 2 alin. (4) al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, Colegiul penal atestă următoarele.

Potrivit art. 469 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, *la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, prin care și: liberarea de la executarea pedepsei penale a persoanelor grav bolnave (art. 95 din Codul penal).*

Prevederile art. 470 alin. (1), coroborat cu norma art. 471 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, prescriu că, chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute la art. 469 alin.(1) pct. 3) se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa, astfel chestiunile indicate în normele art. 469 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa și obligatoriu această chestiune se soluționează în baza raportului expertizei judiciare (psihiatrice legale sau medico-legale) numite de către instanța de judecată, cu participarea obligatorie a expertului judiciar.

În acest context, Colegiul penal statuează că, posibilitatea dispunerii aplicării art. 95 alin (2) Cod penal, urmează a fi soluționat la etapa executării pedepsei, în conformitate cu prevederile dispozițiilor art. art. 469-472 Cod de procedură penală.

Referitor la posibilitatea aplicării art. 2 alin. (4) al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova (în continuare – Legea nr. 243 din 24.12.2021), Colegiul penal conchide următoarele.

În corespundere cu art. 6 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 243 din 24.12.2021, prevederile art. art. 1–5 nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculcate sau condamnate

care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare.

În context, se constată că, potrivit Revendicării (f.d. 64, Vol. I) Schița Igor în corespundere cu decizia XXXXX din XXXXX, în baza art. art. XXXXX XXXXX.

Urmare celor expuse supra, Colegiul penal concluzionează că, inculpatul Schița Igor nu cade sub incidența Legii nr. 243 din 24.12.2021 și în privința acestuia nu este aplicabilă norma prevăzută la art. 2 alin. (4) din Legea notată supra.

La fel, se conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, și în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context și ținând cont de prevederile art. 432 alin. (2), pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar concluzionează că temeiurile de casare, prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz întrucât decizia atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul *Darii Vladimir* în numele inculpatului Schița Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui **Schița Igor XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 27 iulie 2023.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu